

[Pinholt.]

Landet. Nej, det vil gaa noget langsommere, men jeg vil betro det ærede Medlem, at det vil ikke gaa saa langsomt, som han ønsker, medmindre han sætter Tvangsbestemmelser ind i Loven. Saa kan det være, det kan gaa langsommere, men ellers vil man paa Grund af, at Nybygninger er fritaget paa Forhaand, hurtigt blive tvunget til at gaa over paa den rene Grundskyld.

Jeg kan yderligere anføre, at i den fynske Sognekommune, jeg før omtalte, vil man, hvis § 50 i Landkommunalloven ophæves, yderligere, fordi Amtet efter § 50 ligner $\frac{1}{3}$ af sit Behov paa Sognekommunerne, faa en Forskydning af 1 437 Kr. over paa Landbruget, medens der ikke bliver forskudt mere end 63 Kr. over paa andre Vurderinger. Det er jo dog et Billede, som maaske kan siges at oplyse noget om de Omvæltninger, som her vil komme.

Jeg kan nævne et andet bestemt Tilfælde fra en jydsk Kommune. Det er et grelt Tilfælde, som ikke vil indtræffe saa forfærdelig tidt, men dog adskillige Steder. Det er en meget stor og meget rig Virksomhed, som ejer meget store Grundværdier, Grundværdier til 237 000 Kr., en af de Virksomheder, som klarer sig stoltest i Danmark. Den har en Ejendomsskyld af 3 818 600 Kr. Hvis man der skulde gaa over til fuld Grundskyld med det samme — men jeg forstaar, at det ærede Medlem slaar tre Kors for sig, at det ikke skal ske —, vil denne Ejendom lettes for 38 204 Kr. i Skat, som skydes over paa Landbruget og de mindre, bymæssige Ejendomme. Jeg tager en lille Landbrugsejendom, som har 6 500 Kr.s Jordværdi og en afgiftspligtig Ejendomsskyldværdi paa 6 500 Kr.; den faaar et Paalæg paa 282 Kr. 43 Ø.

Men naturligvis, det er først, naar den Dag kommer, da man gaar helt over, men de skal jo en Gang helt over. Det er jo Meningen, at de arbejdsskabte Værdier skal fritages for Skat, og saa faaar Ejendomsskatten den Forskydning.

Jeg maa maaske indskyde her, at efter manges Mening findes der i Bygninger kun arbejdsskabte Værdier. Jeg maa sige, at jeg tror, der i Øjeblikket er adskillige Bygninger i denne Stad og andre Steder, hvor der findes Værdier, som ikke er arbejdsskabte, det vil vist ingen kunne benægte, og saa ved jeg ikke, hvorfor man ikke skulde beskattede dem.

Hvis man nu vil se paa Købstadkommunerne, saa kommer det samme Billede frem. Jeg har faaet Oplysning om, hvordan

Forskydningen vil foregaa for en mindre Købstad paa Sjælland, og den viser den slagne Kongevej. De mindre Ejendomme indenfor Byen med indtil 10 000 Kr.s Jordværdi eller saadant noget vil faa Paalæg, og alle Ejendomme med over 10 000 Kr.s Jordværdi vil faa Fradrag, og samtlige Landbrugsejendomme under Byen — der er ikke saa faa under Byen — vil faa et væsentligt Paalæg, de, der har højest Ejendomsskyld, langt det mindste. Jeg kan sige, at indenfor Byen vil de Ejendomme, som har indtil 10 000 Kr.s Grundværdi, faa en Forskydning over paa sig af ca. 600 Kr., de, der har over 10 000 Kr.s Jordværdi, vil faa en Aflastning paa lige ved 4 000 Kr., og Landejendommene vil faa et Paalæg paa 2 669 Kr., det vil sige de, der har under 20 000 Kr.s Grundværdi, medens de, der har mellem 20 000 og 50 000 Kr.s Grundværdi, kun vil faa det mindste Paalæg.

Det, som er det faste ved de Forskydninger, der kommer til at foregaa, enten de nu sker i hurtigt eller i langsomt Tempo, er, at hver Gang der glider noget — og der vil glide noget Aar for Aar —, glider det uvægerligt ned paa de mindre Landbrugsejendomme og de mindre Ejendomme i Stationsbyerne, og jeg se ikke, hvorfor det skulde være paatrængende nødvendigt, at man skulde kunne forskyde over paa mindre Ejendomme den Beskatning, der er paa store Bygninger i en Provinsby, en Bank eller en stor Købmandsforretning, som svarer sig godt. Jeg forstod ogsaa, at det ærede Medlem Hr. Fisker var inde paa den Tanke, at for Luksusbygningers Vedkommende skulde de arbejdsskabte Værdier ikke undtages, der skulde være Skat paa, og det kan være, at det ærede Medlem i det hele taget kan komme ind paa, at vi skal have en Bygningsskat; saa bliver der noget at tale om, saa kan det være, at vi kan finde hinanden, men ellers tror jeg ikke, vi finder hinanden.

Jeg maa maaske vende tilbage til Spørgsmaalet om Skattepromillens Fastlæggelse. Jeg har sagt, at det var det, vi ønskede fra Venstres Side, og jeg har tidligere udtalt, at vi overvejede det ogsaa for Landkommunernes Vedkommende, hvad jeg ikke ser noget urimeligt i. Det er en Tanke, som ogsaa har været fremme i det radikale Venstre tidligere. I det Forslag, som den tidligere Indenrigsminister, Redaktør Rode fremkom med i 1920, var der jo faste Promiller baade for Sognekommuner, Amtskommuner og Købstadkommuner, og han havde aabenbart i alt Fald studeret noget i